

पद १०४

(रागः यमन जिल्हा - तालः धुमाळी)

अहा एकचि चेतन जगीं, पिंडीं व्यापक जीव म्हणती ब्रह्मांडीं
ईश शिव योगी ॥धू. ॥ उठति स्फूर्ति वृत्ति ज्या मर्नी (मी मी)।
चेतन तुम्हीं वृतीसी जाणतां । मग म्हणतां आम्ही तुम्ही । अघटित
सर्व शक्ति चेतनीं । चिदाकाशीं स्वस्वरूपें नटतां (माया रूपें
नटतां) भूत पंच बहुगुणी । भूत रसें देह पुरुष कामिनी । देहीं पूर्ण
कूटस्थ म्हणती चैतन्य ब्रह्म त्रिभुवनी ॥ (चाल) तेजी तेजाचे देह
निपजति । बुद्धि मन चित्त दंभ अहंकृती । वासना रज तम
सत्त्वाकृती । कल्पना रज तम सत्त्वाकृती । साक्षि तुम्हीं वृत्ति उदय
लय स्थितीं । मायाधीश तुम्हीं तुमच्या स्तवनीं, वेदही बसले
उगी ॥१॥ अहाहा किती जग नाटक भुली (पडली तुम्हां किती
जग नाटक भुली) । सिंह गर्जनें आपुल्या भीतो, रवि बुडतो
मृगजलीं । स्वप्नीं मृतपतिका (सुवासिनी) विधवा झाली ।
जाळील तेज काय आकाशा (अवकाशा) । तरंग सागर गिळी ।
सुवर्णचि पूर्ण कटक कुंडली । सहज विनोदें चिदाकृति तुमची ।
विश्वाकृति उसळली ॥ (चाल) निद्रानंदी प्रपंच बुडाला । तो
चिद्रूपें जागृति नटला । पिंड ब्रह्मांड भेद हा गेला । ब्रह्म साम्राज्य
पदिं जीव आला । बोध मार्त्तड तप यज्ञामृता सकलमती
फलभागी ॥२॥